Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, једном ми рече: „учи ми Кур'ан!“

Абдуллах бин Мес'уд, Аллах био задовољан њиме, преноси: Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, једном ми рече: „учи ми Кур'ан!“ Рекох: „О, Аллахов Посланиче, зар да теби учим, а теби се објављује?“ Он одговори: „Да, учи.“ Па сам учио суру Ен-Ниса' све док нисам дошао до ајета: „Па како ће бити када доведемо сведока из сваког народа и доведемо тебе као сведока над њима?“ (Ен-Ниса', 41) Тада Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рече:„ Доста је.“ Када сам се окренуо према њему, видео сам да му сузе теку низ лице.

[متفق عليه] [صحيح]

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, замолио је Абдуллаха бин Мес'уда, нека је Аллах задовољан њиме, да му проучи нешто из Кур'ана. Он рече: „О, Аллахов Посланиче, како да теби учим оно што је теби објављено?“ Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, одговори: „Волим да слушам Кур'ан од неког другог.“ Тада му је Абдуллах проучио ајете из суре Ен-Ниса' све док није дошао до речи: „Па како ће бити када доведемо сведока из сваког народа и доведемо тебе као сведока над њима? “(Ен-Ниса', 41) Односно, какво ће бити твоје стање и стање твог уммета (заједнице) када те доведемо као сведока против твог уммета, пошто си им пренео поруку свог Господара? Тада је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Престани сада са учењем.“ Абдуллах бин Мес'уд, нека је Аллах задовољан њиме, рече: „Када сам се окренуо према њему, видео сам да му сузе теку низ лице, од страха због тог стања на Судњем дану и самилости према свом уммету.“

http://sunnah.global/hadeeth/sr/show/3571